

- 2) Na wypadek, gdyby Trybunał udzielił na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy przepisy dyrektywy VAT oraz w odniesieniu do nich podstawowa zasada poszanowania prawa do obrony oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie istnieniu praktyki organów krajowych, która dopuszcza postępowanie, takie jak opisane w pierwszym pytaniu, w którym druga strona stosunku prawnego (odbiorca faktury) nie posiada we wcześniejszym postępowaniu kontrolnym praw związanych ze statusem strony i nie może w związku z tym wykonać prawa do [wniesienia środka zaskarżenia] w ramach postępowania kontrolnego, którego ustalenia powinny zostać wzięte pod uwagę z urzędu przez organ podatkowy w postępowaniu kontrolnym dotyczącym obowiązku podatkowego drugiej strony i mogą zostać przyjęte przeciwko temu podmiotowi, biorąc pod uwagę to, że organ podatkowy nie udostępnia drugiej stronie akt odnośnej kontroli przeprowadzonej wobec pierwszej strony stosunku prawnego (wystawcy faktur w postępowaniu głównym), w szczególności dokumentów uzasadniających te ustalenia, protokołów ani decyzji administracyjnych, a jedynie przedstawia stronie ich część w postaci streszczenia, przez co organ podatkowy umożliwia drugiej stronie zapoznanie się z aktami sprawy w sposób jedynie pośredni, po dokonaniu przez niego wyboru materiałów według kryteriów przyjętych przez ów organ, nad którymi ów drugi podatnik nie ma żadnej kontroli?
- 3) Czy przepisy dyrektywy VAT oraz w odniesieniu do nich podstawową zasadę poszanowania prawa do obrony oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce organów krajowych, zgodnie z którą ustalenia dokonane w ramach kontroli stron stosunku umownego, którego dotyczy obowiązek podatkowy, przez organ podatkowy w wyniku postępowania przeprowadzonego wobec wystawcy faktur, obejmujące ustalenie, że rzeczony wystawca uczestniczył w czynnym oszustwie podatkowym, powinny zostać uwzględnione z urzędu przez organ podatkowy w toku kontroli odbiorcy faktur, gdy rzeczony odbiorca faktur nie posiada w postępowaniu kontrolnym wobec wystawcy praw związanych ze statusem strony i nie może w związku z tym wykonać prawa do [wniesienia środka zaskarżenia] w ramach postępowania kontrolnego, którego ustalenia powinny zostać wzięte pod uwagę z urzędu przez organ podatkowy w postępowaniu kontrolnym dotyczącym jego obowiązku podatkowego i mogą zostać przyjęte przeciwko temu podmiotowi, biorąc pod uwagę to, że [organ podatkowy] nie udostępnia adresatowi akt odnośnej kontroli przeprowadzonej wobec wystawcy, w szczególności dokumentów uzasadniających te ustalenia, protokołów ani decyzji administracyjnych, a jedynie przedstawia stronie tylko ich część w postaci podsumowania, przez co organ podatkowy umożliwia drugiej stronie zapoznanie się z aktami sprawy w sposób jedynie pośredni, po dokonaniu przez niego wyboru materiałów według kryteriów przyjętych przez ów organ, nad którymi ów drugi podatnik nie ma żadnej kontroli?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polska) w dniu 19 marca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko B.S.

(Sprawa C-195/18)

(2018/C 221/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Strony w postępowaniu głównym

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych⁽¹⁾ w związku z załącznikiem nr 1 do rozporządzenia Rady (EWG) 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że piwem otrzymywanym ze słodu według kodu CN 2203 nomenklatury scalonej może być wyrób, w przypadku którego do wyprodukowania brzożeczki nastawnej użyto ekstraktu słodowego, syropu glukozowego, kwasu cytrynowego i wody, także wówczas, gdy udział składników niesłodowych w brzożeczce jest przeważający w stosunku do składników słodowych i syrop glukozowy dodano do nastawu brzożeczki przed procesem fermentacji brzożeczki oraz jakimi kryteriami należy kierować się określając proporcje udziału w brzożeczce nastawnej składników słodowych i niesłodowych, aby kwalifikować uzyskany produkt jako piwo według kodu CN 2203?”

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 21; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 001 P. 206 – 212

⁽²⁾ Dz.U. L 256, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 02 Tom 002 P. 382 – 386

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 27 marca 2018 r. – ML

(Sprawa C-220/18)

(2018/C 221/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Ściągany: ML

Pytania prejudycjalne

1. Jakie znaczenie w ramach wykładni wyżej wskazanych przepisów⁽¹⁾ ma istnienie w wydającym nakaz państwie członkowskim możliwości ochrony prawnej dla osób pozbawionych wolności w odniesieniu do warunków pozbawienia wolności?
 - a) Czy jeżeli wykonujące nakaz organy sądowe posiadają dowody istnienia nieprawidłowości, systemowych lub ogólnych, dotyczących niektórych grup osób, czy też niektórych ośrodków penitencjarnych w odniesieniu do warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim, należy, biorąc pod uwagę wyżej wskazane przepisy, już wtedy wykluczyć stanowiące przeszkodę dopuszczalności wydania rzeczywiste niebezpieczeństwo niehumanitarne lub poniżającego traktowania ściganego w przypadku jego wydania, jeżeli zostaną stworzone takie możliwości ochrony prawnej, bez konieczności dalszego sprawdzenia konkretnych warunków pozbawienia wolności?
 - b) Czy ma znaczenie, że w odniesieniu do takich możliwości ochrony prawnej Europejski Trybunał Praw Człowieka nie widział przesłanek przemawiających za tym, że nie dają one osobom pozbawionym wolności realnych perspektyw poprawy nieodpowiednich warunków pozbawienia wolności?
2. W razie gdy na podstawie odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne istnienie takich możliwości ochrony prawnej dla osób pozbawionych wolności bez dalszego sprawdzenia konkretnych warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim przez wykonujące nakaz organy sądowe nie jest odpowiednie do wykluczenia rzeczywistego niebezpieczeństwa niehumanitarne lub poniżającego traktowania ściganego:
 - a) Czy wyżej wskazane przepisy należy interpretować w ten sposób, że sprawdzenie warunków pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim przez wykonujące nakaz organy sądowe należy rozciągnąć na wszelkie ośrodki penitencjarne lub inne zakłady karne, w których ścigany mógłby ewentualnie zostać umieszczony? Czy dotyczy to również pozbawienia wolności dokonanego tylko tymczasowo lub dla celów przejściowych w określonych ośrodkach penitencjarnych? Lub czy sprawdzenie może się ograniczyć do tego ośrodka penitencjarnego, w którym według informacji organów wydającego nakaz państwa członkowskiego ścigany prawdopodobnie zostanie umieszczony na większość czasu?